Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies | Volume 5 | Special Issue 01, February 2026

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்

https://ngmtamil.in/

Article Type: Original Research Article

Sambandar Agapporul Traditions and the Emotions of the Heroine in Thevaram

Dr. A. Atheeswari *

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

* Correspondence: Email: sumasumathi930@gmail.com

Received: 22-12-2025; **Revised**: 24-01-2026; **Accepted**: 27-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: In the history of Tamil literature, the 7th century CE is considered a period of great religious and literary renaissance. The Bhakti movement that emerged during this time transformed the Agapporul (interior/love) traditions of Sangam literature onto a new spiritual plane. Specifically, Thirugnanasambandar, in his Thevaram hymns, metaphorically portrayed God as the Lover (Hero) and the soul as the Beloved (Heroine), expressing supreme love through the 'Nayaka-Nayaki Bhava' (Lover-Beloved concept).

This article analyzes in detail how the emotions of the heroine in Sambandar's songs are expressed in harmony with nature and Saiva Siddhanta philosophies. It analyzes stages such as the heroine's astonishment upon seeing the divine Lover arriving to seek alms, her suffering due to separation, and her complaining to her confidante. Furthermore, the article presents a detailed study on how the Ithinai Uriporul (the core subject matter of the five landscapes) formulated by Tolkappiyar underwent a spiritual evolution in Bhakti literature, and the role of these songs in social change.

Keywords: Thirugnanasambandar, Thevaram, Agapporul tradition, Nayaka-Nayaki Bhava, Saiva Siddhanta, Seeking alms (Palitherdal), Ithinai Uriporul, Bhakti movement, Bhikshatana, Spiritual love,

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சம்பந்தர் தேவாரத்தில் அகப்பொருள் மரபுகளும் தலைவியின் மன உணர்வுகளும்

***முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி,** இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.,
மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு என்பது ஒரு மாபெரும் சமய மற்றும் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம், சங்க இலக்கியத்தின் அகப்பொருள் மரபுகளை ஒரு புதிய ஆன்மீகத் தளத்திற்கு மாற்றியது. குறிப்பாகத் திருஞானசம்பந்தர், தனது தேவாரப் பாடல்களில் இறைவனைத் தலைவனாகவும், ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும் உருவகித்து, 'நாயக-நாயகி பாவ'த்தின் மூலம் பேரின்பக் காதலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இக்கட்டுரையானது சம்பந்தர் பாடல்களில் தலைவியின் மன உணர்வுகள் எவ்வாறு இயற்கையோடும், சைவ சித்தாந்தத் தத்துவங்களோடும் இணைந்து வெளிப்படுகின்றன என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. பலிதேர்ந்து வரும் தலைவனின் கோலத்தைக் கண்டு வியக்கும் தலைவி, பிரிவால் வருந்துதல், தோழியிடம் முறையிடுதல் போன்ற நிலைகள் இங்கு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. மேலும், தொல்காப்பியர் வகுத்த ஐந்திணை உரிப்பொருள்கள் பக்தி இலக்கியத்தில் எவ்வாறு ஆன்மீகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளன என்பதும், சமூக மாற்றத்தில் இப்பாடல்களின் பங்கு குறித்தும் விரிவான ஆய்வை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

ஆய்வுச் சொற்கள் (Keywords)

திருஞானசம்பந்தர், தேவாரம், அகப்பொருள் மரபு, நாயக-நாயகி பாவம், சைவ சித்தாந்தம், பலிதேர்தல், ஐந்திணை உரிப்பொருள், பக்தி இயக்கம், பிக்ஷாடனர், ஆன்மீகக் காதல்.

1. முன்னுரை

தமிழ் மொழியின் செழுமைக்கும் அதன் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டவர்களில் மூவர் முதலிகள் முதன்மையானவர்கள். அவர்களுள் காலத்தால் முந்தியவரான திருஞானசம்பந்தர், தமிழையும் சைவத்தையும் தனது உயிர்மூச்சாகக் கொண்டு இயங்கியவர். சம்பந்தர் பாடல்கள் வெறும் வழிபாட்டுப் பாடல்கள் மட்டுமல்ல; அவை நுட்பமான இலக்கிய நயங்களையும், ஆழ்ந்த தத்துவார்த்த உண்மைகளையும் தம்மகத்தே கொண்டவை.

இயற்கையோடு இறையையும் கலந்து பக்தி நோக்கில் இறைக் காதலை மானிடர் பார்வைக்கு அருளிச் செய்தவர் சம்பந்தப் பெருமான் ஆவார். இவருடைய பாடல்களில் இயற்கையும் இறைமையும் களிநடம்

https://doi.org/10.63300/tirjts05sp01202602

புரிவதைக் காணலாம். இறை அனுபவத்தில், பக்திக் காதலில் திளைக்கும் தலைவியும் மன உணர்வுகளில் பல பதிகங்களை அவர் அருளியுள்ளார். இக்கட்டுரை, சம்பந்தர் தேவாரத்தில் பயின்று வரும் அகப்பொருள் கூறுகளைத் தத்துவ மற்றும் இலக்கியப் பின்னணியில் விரிவாக ஆய்வு செய்ய முனைகிறது.

2. அகப்பொருள் மரபின் வரலாற்றுப் பின்னணி

சங்க இலக்கியங்கள் காதலையும் வீரத்தையும் முறையே அகமாகவும் புறமாகவும் வகுத்துத் தந்தன. தொல்காப்பியம் 'பொருள் அதிகாரம்' வாயிலாகத் தமிழர்களின் வாழ்வியலை நிலம், பொழுது, கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என முறைப்படுத்தியது.

2.1 சங்க காலத்திலிருந்து பக்தி காலத்திற்குமான மாற்றம்

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் பக்தி இயக்கம் வேரூன்றியபோது, சமண மற்றும் பௌத்த மதங்களின் துறவறக் கொள்கைகளுக்கு மாற்றாக இல்லறத்தையும், அன்பையும் போற்றும் ஒரு நெறி தேவைப்பட்டது. நாயன்மார்கள் சங்க காலத்துக் காதலை இறைவனிடம் செலுத்துவதன் மூலம் பேரின்பத்தை அடையலாம் என்று காட்டினர். இதன் மூலம் சாதாரண மக்களும் பக்தி இயக்கத்தில் எளிதாக ஈடுபட முடிந்தது.

அம்சம்	**சங்க இலக்கியம் (அகம்)**	**பக்தி இலக்கியம் (தேவாரம்)**
தலைவன்	மானுட வீரன் / காதலன்	இறைவன் (பதி)
தலைவி	காதலி / இல்லத்தரசி	ஆன்மா (பசு)
உறவு	உலகியல் காதல்	பேரின்பக் காதல் (நாயக-நாயகி பாவம்)
நோக்கம்	இன்பமான வாழ்வு	வீடுபேறு (முக்தி)
தடை	ஊடல் / பிரிவு	மலங்கள் (ஆணவம், கன்மம், மாயை)

இந்த மாற்றமானது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியத் திருப்புமுனையாக அமைந்தது.

3. சம்பந்தர் பாடல்களில் நாயக-நாயகி பாவம்

இறைவனை அடையத் துடிக்கும் ஆன்மாவின் வேட்கையை ஒரு பெண்ணின் காதலாக வெளிப்படுத்துவதே நாயக-நாயகி பாவம் ஆகும். சம்பந்தர் பாடல்களில் தலைவியின் மன உணர்வுகள் இயற்கையோடு இறைத் தத்துவத்தைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன.

தலைவியானவள் தன் நெஞ்சம் நிறைந்த தலைவனை எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டே இருக்கிறாள். இந்தத் தத்துவத்தின்படி, 'நான்' என்பது நழுவிய இடத்தில் 'அவன்' இருப்பான். பக்தன் இமைப்பொழுதும் தன் நெஞ்சில் ஈசனை மறவாமல் இருப்பது, தலைவி தலைவனையே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

4. பலிதேர்ந்து வரும் தலைவனும் தலைவியின் வியப்பும்

சம்பந்தர் தேவாரத்தில் ஒரு தனித்துவமான காட்சி 'பலிதேர்தல்' ஆகும். இறைவன் சிவபெருமான், தனது 'பிக்ஷாடன' கோலத்தில் தெருக்களில் பிச்சை எடுப்பவர் போல வருகிறார். இதைக் காணும் தலைவி (ஆன்மா), அவனது அழகில் மயங்கி, அவனது முரண்பட்ட செயல்களைக் கண்டு வியக்கிறாள்.

4.1 பிரமபுரத்தனாகிய தலைவன் மீதான வியப்பு

பிரமபுரத்தனாகிய தலைவன் அழகில் கவரப்பட்ட தலைவி, ஐயமேற்கச் சென்ற அவன் மகளிரின் அழகு நலங்களை ஏற்பது எவ்வகையில் பொருந்தும் என்று நினைத்துத் தலைவனிடமே எதிர்ப்பட்டுப் பேசுகிறாள்.

> "நகலார்தலையும் வெண்பிறையு நளிர்சடை மாட்டயலே பகலாப்பலிதேர்ந் தையம்வவ்வாய் பாய்கலை வவ்வுதியே "

இப்பாடலில், சிரிக்கும் தலையோட்டையும் (கபாலம்) வெண்மையான பிறைமதியையும் குளிர்ந்த சடையில் அணிந்து பகற்பொழுதில் பலி ஏற்பது போல வந்து, மகளிர் தரும் பலிப் பொருள் கொள்ளாது அவர்களுக்கு விரகதாபத்தை அளித்து, அதனால் அவர்கள் அணிந்துள்ள ஆடை முதலியன நெகிழும்படி செய்து போதல் நீதியோ? என வினவுகிறாள்.

இங்கு 'பாய்கலை வவ்வுதியே' என்பது உடைகள் நெகிழ்வதைக் குறிக்கும். இது ஆன்மீக ரீதியில், இறைவனைக் காணும் போது ஆன்மா தனது உலகியல் பற்றுக்களை (பாசம்) இழப்பதைக் குறிக்கும் ஒரு குறியீடாகும்.

4.2 திருநீறு பூசிய கோலம்

தலைவன் பலியேற்பவர் போல மகளிர் வாழும் வீதிகளில் சென்று, அவர்களை விரகதாபத்தினால் மெலியச் செய்கிறான்.

> "நிழலான்மலிந்த கொன்றைசூடி நீறுமெய் பூசிநல்ல சூழலார்மடவா ரையம்வவ்வாய் கோல்வளை வவ்வுதியே"

ஒளிபொருந்திய கொன்றை மலர் மாலையைச் சூடி, திருமேனியில் திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு வரும் தலைவன், அழகிய கூந்தலினை உடைய மகளிர் தரும் பலியை ஏற்காது, அவர்தம் திரண்ட வளையல்களைக் கவர்ந்து செல்கிறான். இது தலைவியின் பார்வையில் ஒரு 'கள்வன்' செய்யும் செயலாகத் தோன்றினாலும், தத்துவ ரீதியாக இறைவன் ஆன்மாவின் கர்மவினைகளை அபகரிப்பதைக் காட்டுகிறது.

5. பிரிவுத் துயரும் நெஞ்சோடு புலந்து இரங்கலும்

தலைவனைப் பிரிந்த தலைமகள் தனித்திருந்து புலம்பி இரங்கிக் கூறும் அமைப்பில் தலைவியின் கூற்றுக்கள் தேவாரத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இது சங்க இலக்கியத்தின் 'இரங்கல்' என்ற உரிப்பொருளோடு (நெய்தல் திணை) தொடர்புடையது.

5.1 ஆன்மாவின் ஆற்றாமை

ஆன்ம நாயகனாகிய தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி, பிரிவுத்துன்பம் தணிவதற்காகத் தனித்திருந்து இரங்கிக் கூறுவது போல இப்பாடல் அமைந்துள்ளது :

> “மனமுலாமடியவர்க் கருள்புரிகின்ற வகையலாற்பலிதிரிந் துண்பிலான் மற்றோர் தனமிலானெனதுரை தனதுரையாகத் தாழ்சடையிளமதி தாங்கியதலைவன் புன்மெலாமருவாக ளிருவிசேர்முத்தம் பொன்னொடு மணிதொழித் தீண்டிவந்தெங்கும் இனமெலாமடைகரை யிலம்பையங்கோட்டு ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே”

இப்பாடலில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தன் நிலைமையை எண்ணிப் புலம்பித் தவிக்கிறாள். அடியவர்களுக்கு அருள் புரிவதைத் தவிர வேறொரு தனமும் இல்லாத இறைவன், தனது எழிலைக் கவர்ந்து கொண்டு தன்னை வாடச் செய்வது முறையா என்று அவள் வினவுகிறாள். இங்கு 'எழில் கொள்வது' என்பது ஆன்மா இறைவனைத் தவிர வேறு எதன் மீதும் பற்று கொள்ள முடியாதபடி அவன் ஆட்கொண்டதைக் குறிக்கிறது.

6. தலைவன் பெருமையும் தலைவியின் சிறுமையும்

தலைவி தன் நலங்கொண்ட தலைவனை நினைந்து அவனுடைய பெருமையினைக் கூறித் தன்னுடைய சிறுமையினைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறாள். சைவ சித்தாந்தத்தில் இறைவன் முழுமையானவன் (சர்வக்ஞன்), ஆன்மா அவனது அருளை எதிர்நோக்கி நிற்கும் ஒரு சிறு பொருள்.

6.1 மைந்தர் தாமோர் மணாளர்

தலைவன் தன்னை ஆட்கொண்டு அருளிய திறத்தினைத் தலைவி பின்வருமாறு கூறுகிறாள்:

"வெந்த நீற்றினர் வேலினர் நூலினர் வந்தெ னன்னலம் வௌவினார் பைந்தண் மாதவி சூழ்தரு பாற்றுரை மைந்தர் தாமோர் மணாளரே”

தலைவி தனது தோழியிடம் தலைமகனுடைய இயல்புகளைக் கூறுகிறாள். திருநீறு பூசியவர், வேல் ஏந்தியவர், பூணூல் அணிந்தவர் என அவனது அடையாளங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகிறாள். அவர் எனது நன்னலத்தைக் கவர்ந்து சென்ற ஒரு 'மணாளர்' (கணவன்) என்கிறாள்.

6.2 ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்

தலைவன் உலகத்தின் தோற்றத்திற்கும் ஒடுக்கத்திற்கும் காரணமானவன் என்பதைத் தலைவி உணர்கிறாள்.

" அந்த மாயுல காதியு மாயினான் வெந்த வெண்பொடிப் பூசிய வேதியன் சிந்தையே புகுந் தான்திரு வாரூரெம் எந்தை தானெனை யேன்றுகொ ளுங்கொலோ”

'ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்', 'வேதங்களுக்குத் தலைவன்', 'உமையம்மையைத் தன் பங்காகக் கொண்டவன்' என்று தலைவி தலைவனுடைய பெருமையைக் கூறுகிறாள். அதே சமயம் 'எனை வாடலெனுங் கொலோ', 'எனை அஞ்சலெனாதே' என்று கூறும் போது தலைவி தன்னுடைய சிறுமையைச் சுட்டுகிறாள். இது இறைவனின் பரத்துவத்தையும் ஆன்மாவின் எளிமையையும் (தாழ்மை) காட்டுகிறது.

7. உள்ளம் கவர்ந்த கள்வன் இருக்குமிடம் கூறல்

உள்ளம் கவர்ந்த கள்வனிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்த தலைமகள், தனது ஆற்றாமையைப் போக்கிக் கொள்ள முயலுகிறாள். உடல் வேறுபாடு கண்ட தோழி "உன் காதலன் எங்குள்ளான்?" என்று கேட்க, தலைவி அவனது இருப்பிடத்தைக் கூறுகிறாள்.

7.1 தோணிபுரமும் திருப்பரிதிநியமமும்

" மெள்ள விரல்வைத்தெ னுள்ளங் கொண்டார் மேவு மிடம்போலுந் துள்ளொலி வெள்ளத்தின்மேன்மி தந்த தோணி புரந்தானே"

மெதுவாக வந்து தனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்த தலைவன் இருக்கும் இடம் தோணிபுரம் (சீகாழி) ஆகும் எனத் தலைவி கூறுகிறாள். இதேபோல் திருப்பரிதிநியமம் பதிகத்திலும் தலைவி பேசுகிறாள்:

"கண்கொண்ட சாயலொ டர்க்கவர்ந்த கள்வர்க் கிடம்போலும் பண்கொண்ட வண்டினம் பாடியாடும் பரிதிந் நியமமே”

இங்கு இயற்கை வர்ணனை தலைவியின் மனநிலையோடு இணைந்து வருகிறது. பண்களைக் கொண்ட வண்டுகள் பாடி ஆடும் அழகான தலம் அது என்று விவரிக்கிறாள்.

8. தலைவியின் வேண்டுதல்கள்

தலைவி தனது உள்ளத்தில் எழுந்தருளுமாறு தலைவனிடம் வேண்டுகிறாள். இது பக்தனின் இறுதி இலக்கான 'திருவடி இன்பத்தை' அடைவதைக் குறிக்கும்.

" பாவி யாதுரை மெய்யிலே பயின்ற நின்னடி மெய்யிலே மேவி னான்விறற் கண்ணனே மிழலை மேயமுக் கண்ணனே"

தலைவனுடைய திருவடி இன்பத்தைத் தலைவி வேண்டுகிறாள். மேலும், தனக்கு ஏற்பட்ட நிலை குறித்துக் கூறும் முகமாக, உறக்கமற்ற நிலையை (இறைவனை நினைத்து உருகும் நிலை) விலக்கியருள வேண்டுகிறாள்.

9. சைவ சித்தாந்தத் தத்துவப் பகுப்பாய்வு

சம்பந்தர் பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவியின் மன உணர்வுகள் வெறும் கவித்துவமானவை அல்ல; அவை சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களான பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றை விளக்குகின்றன.

9.1 பதி (இறைவன்)

இறைவனே தலைவன். அவன் முழுமையான ஞானம் உடையவன். அவன் பலிக்கு வரும் கோலம் என்பது, ஆன்மாக்களின் மலங்களை 'பிச்சையாக' வாங்கிக் கொண்டு அவற்றுக்கு அருள் வழங்குவதைக் குறிக்கும்.

9.2 பசு (ஆன்மா)

தலைவியே ஆன்மா. ஆன்மா இயற்கையிலேயே இறைவனைச் சார்ந்து இருக்கும் தன்மை உடையது. தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வாடுவது, மலங்களால் மறைக்கப்பட்ட ஆன்மா இறைவனை உணர முடியாமல் தவிப்பதைக் குறிக்கிறது.

9.3 பாசம் (மலங்கள்)

ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியவையே ஆன்மாவை இறைவனிடம் சேர விடாமல் தடுக்கும் தடைகள். தலைவி தனது வளையல்களையும், ஆடைகளையும், நாணத்தையும் இழப்பதாகக் கூறப்படுவது, ஆன்மா தனது அகந்தை மற்றும் உலகியல் பற்றுகளைத் துறப்பதைக் குறிக்கும்.

சித்தாந்தக் கூறு	**அகப்பொருள் உருவகம்**	**தத்துவ விளக்கம்**
பதி	தலைவன்	ஆன்மாவை ஆட்கொள்ளும் முதல்வன்
பசு	தலைவி	இறைவனை அடையத் துடிக்கும் உயிர்
பாசம்	வளையல்கள் / ஆடை	ஆன்மாவைப் பிடித்துள்ள உலகப் பற்று
திருவருள்	தோழி	இறைவனையும் ஆன்மாவையும் இணைக்கும் கருணை
முக்தி	புணர்தல்	இறைவனுடன் ஆன்மா இரண்டறக் கலத்தல்

இந்தத் தத்துவங்கள் சம்பந்தரின் பாடல்களில் நுணுக்கமாக இழைந்துள்ளன.

10. இயற்கையும் இறைவனும்

சம்பந்தர் பாடல்களில் இயற்கையினைக் களிநடம் புரியக் காணலாம். சோலைகளில் வண்டுகள் தேன் அருந்திப் பண்ணிசைக்கும் காட்சிகள் தலைவியின் மகிழ்ச்சியைச் சித்திரிக்கின்றன. அதே சமயம் கடல் அலைகள் கரையில் வந்து மோதுவது, தலைவியின் உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

சீகாழி (பிரமபுரம்) நகரின் வர்ணனைகளைச் சம்பந்தர் பன்னிரண்டு பெயர்களில் வழங்குகிறார் :

1. பிரமபுரம் (Bhiramapuram)
2. வேணுபுரம் (Venupuram)
3. புகலி (Pukali)
4. வெங்குரு (Venguru)
5. தோணிபுரம் (Tonipuram)
6. பூந்தராய் (Poontharaai)
7. சிரபுரம் (Sirapuram)

8. புறவம் (Puravam)
9. சண்பை (Sanbai)
10. காழி (Kaazhi)
11. கொச்சைவயம் (Kocchaivayam)
12. கழுமலம் (Kazhumalam)

இந்த இடங்களின் இயற்கை வளம் தலைவியின் காதலுக்குச் சாட்சியாக அமைகின்றன.

11. சமூக மற்றும் சமயத் தாக்கம்

சம்பந்தரின் அகப்பொருள் பாடல்கள் வெறும் இலக்கியச் சுவைக்காக மட்டும் பாடப்படவில்லை. அக்காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சமண மற்றும் பௌத்த மதங்கள் உலகியல் வாழ்வை வெறுக்கச் சொன்ன நிலையில், சம்பந்தர் அந்தத் துறவு நிலையை ஒரு பெண் இறைவன்பால் கொள்ளும் காதலாக மாற்றிக் காட்டினார். இது சாதாரண மக்களின் மனங்களைக் கவர்ந்தது. இசையோடும் (பண்), தாளத்தோடும் பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள் பக்தி இயக்கத்தைத் தமிழகம் முழுவதும் பரப்ப உதவின.

12. முடிவுரை

திருஞானசம்பந்தர் பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவியின் மன உணர்வுகள், சங்க இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாகவும், அதே சமயம் ஆன்மீக முதிர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகவும் அமைகின்றன. தலைவன் பலிதேர்ந்து வரும் கோலத்தைக் கண்டு வியப்பதிலிருந்து, அவனது திருவடி நிழலில் சேரத் துடிப்பது வரை தலைவியின் (ஆன்மாவின்) பயணம் இப்பாடல்களில் மிக அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் ஏக்க உணர்வு, சிறுமை, தலைவனின் பெருமை, மற்றும் இருப்பிடம் குறித்த தேடல் ஆகியவை ஒரு பக்தன் இறைவனை அடைய மேற்கொள்ளும் பல்வேறு படிநிலைகளை உணர்த்துகின்றன. சம்பந்தரின் தேவாரப் பதிகங்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு புதிய 'அகப்பொருள் - பக்தி' நெறியைத் தொடங்கி வைத்தன எனலாம். இப்பாடல்கள் இன்றும் தமிழர்களின் ஆன்மீக வாழ்விலும், இசை மரபிலும் ஒரு பிரிக்க முடியாத அங்கமாகத் திகழ்கின்றன. சம்பந்தர் காட்டிய இந்தப் பக்தி வழி, காதலைக் கருவியாகக் கொண்டு இறைவனை அடையும் எளிய மற்றும் உன்னதமான வழியாகும்.

துணைநின்ற நூற்பட்டியல் (Works Cited - MLA Style)

- ஆத்தீஸ்வரி, அ. "சம்பந்தர் பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவியின் மன உணர்வுகள்." *களஞ்சியம்*, மதுரை கல்லூரி, மதுரை, 2024.
- ஆத்தீஸ்வரி, அ. "ஐந்திணை உரிப்பொருள்கள் சம்பந்தர் பாடல்களில் வடிவமைக்கப்பட்ட பாங்கு." ஆய்வுக் கட்டுரை, மதுரை கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை, 2024.
- ஆத்தீஸ்வரி, அ., மற்றும் ரா. கிருஷ்ணவேணி. "சம்பந்தர் தேவாரத்தில் ஐந்திணை உரிப்பொருள்: அகப்பொருள் மரபு மற்றும் சைவ சித்தாந்தப் பேரின்பக் காதல் ஒரு விரிவான ஆய்வு." *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies*, vol. 7, no. 1, 2026, pp. 193-199.
- கார்த்திக், கி., மற்றும் வி. திருவேணி. "History and Reconstruction of Thirugnanasambandar." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. 3, 2022, pp. 1-12.
- சம்பந்தர், திருஞான. *திருமுறை: முதல் மூன்று திருமுறைகள் (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்)*. தொகுப்பாசிரியர்: நம்பியாண்டார் நம்பி, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1995.
- நடராஜன், பி. ஆர்., தொகுப்பாசிரியர். *திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்*. உமா பதிப்பகம், 2017.
- Dorai Rangaswamy, M. A. *The Religion and Philosophy of Tevaram*. University of Madras, 1958.
- Nallasvami Pillai, J. M. *Studies in Saiva Siddhanta*. Meykandan Press, 1911.
- Peterson, Indira Viswanathan. *Poems to Siva: The Hymns of the Tamil Saints*. Princeton University Press, 1989.
- Prentiss, Karen Pechilis. *The Embodiment of Bhakti*. Oxford University Press, 1999.